



POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 39249

Kl. 47 g, 40/02

Zjednoczenie Montażu Elektrowni „Energomontaż-Południe” *)

F16K 41/04

Zarząd Budowlano-Montażowy Jaworzno

Jaworzno II, Polska

Głowica wrzecionowa do armatury próżniowej przy skraplaczach turbinowych

Patent trwa od dnia 2 września 1955 r.

Przedmiot wynalazku stanowi głowica wrzecionowa do armatury próżniowej przy skraplaczach turbinowych, która daje możliwość łatwego przystosowania zwykłej armatury do wymogów i pracy jako armatury próżniowej, czy to przez wykonanie przeróbki we własnym zakresie na montażu, czy też przez dokonanie zmian w konstrukcji urządzenia dławiącego.

Armaturę próżniową przy budowie elektrowni stosuje się jako pierwsze odcięcie linii rurociągów od skraplacza. Wiadomo, że skraplacz przy turbinie pracuje jako zbiornik próżniowy i wszelkiego rodzaju przerwy w wytwarzaniu próżni wpływają na bieg turbiny,

a duże straty próżni zmuszają do zupełnego odstawienia turbiny. Dlatego też na rurociągach zlewu skroplin ze skraplacza i recyrkulacyjnych oraz na rurociągach odpowietrzających podgrzewacze wody w urządzeniu regeneracyjnym i rurociągach do odpowietrzenia samego skraplacza, jako pierwsze odcięcia są stosowane zasuwy próżniowe, w których wrzeciono jest zabezpieczone od przedostawiania się powietrza do rurociągu. W tym celu na wrzecionie zabudowuje się odpowiednie urządzenie, do którego wprowadza się medium przepływu, w danym przypadku skropliny, które ciśnieniem swym wypełniają ewentualną lukę powietrzną wywołaną ruchem wrzeciona, a tym samym zabezpieczają przed przerwaniem próżni w rurociągach i skraplaczu.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Henryk Prochas.

W myśl wynalazku przystosowuje się armaturę krajową normalną (do pracy dla celów elektrownianych), jako armaturę próżniową w następujący sposób.

Zamiast dławicy normalnej (fabrycznej) wykonuje się dławicę 1 z komorą dławiącą o dłuższej szyjce, umożliwiającej założenie specjalnego pierścienia 2 z przestrzenią wodną, który z dołu i z góry jest zabezpieczony normalnym szczeliwem azbestowo-grafitowym 3 i dociskany z góry normalnym dławikiem dociskowym 4 o odpowiednio skróconej szyjce. Pierścień 2 wykonuje się z materiału nierdzewnego tj. stali nierdzewnej lub brązu. Posiada on na obwodzie trzy lub więcej otworów po 16 mm średnicy. Liczba maksymalna otworów wynika z żądanej wytrzymałości mechanicznej pierścienia.

Ponadto na osi otworów pierścienia 2, które umożliwiają przedostawanie się wody na wrzeciono i na wypełnianie tym samym całej przestrzeni między ścianką dławicy a wrzecionem, wierci się w szyjce dławicy dwa otwory 5 i 6 do osadzenia w nich rurek do wylotu wody dławiącej. Na rurce wlotowej osadzony jest normalny zawór przelotowy, a na wylotowej — zawór spustowy, służący do kontroli, czy w przestrzeni wodnej pierścienia znajduje się woda.

Obsługa ma za zadanie okresowe sprawdzanie armatury próżniowej przez otwieranie za-

woru spustowego, z którego winna wypływać woda.

Zastrzeżenia patentowe

1. Dławica wrzecionowa do armatury próżniowej przy skraplaczach turbinowych, znamienna tym, że urządzenie dławiące posiada głębszą niż normalnie komorę dławiącą (1), w której osadzony jest specjalny pierścień (2) z otworami (5) na obwodzie, a w szyjce komory dławiącej wywiercone są otwory (5 i 6) do umocowania w nich rurek, przez które doprowadzana i odprowadzana jest woda uszczelniająca, przy czym na rurce wlotowej (6) osadzony jest zawór przelotowy, a na rurce odpływowej (5) — zawór spustowy.
2. Głowica według zastrz. 1, znamienna tym, że pierścień (2) z otworami (5) jest uszczelniony z obu końców za pomocą specjalnych pierścieni (3), na przykład grafitowo-azbestowych.

Zjednoczenie Montażu Elektrowni „Energo-Montaż — Półudnie”

Zarząd Budowlano - Montażowy Jaworzno

